

bage for de øvrige Amtter, at Bibeholdelsen af tvende Amtmænd for disse Amtter maa ansees unødvendig. Udvalget foreslaaer derfor ved første foresaldende Vacance i en af disse Poster at forene dem under een Amtmand.

§§ 2, 3, 4 og 5 foreslaaes at udgaae, da Sædberegningen vil medføre tilstrækkelig Gageforhøielse for de i disse Paragrapher omhandlede Embedsmænd.

Det Samme gælder med Hensyn til § 6, hvortil endnu kommer, at man ikke anseer det rigtigt ved denne Paragraphs Vedtagelse at foregribe den endelige Organisation af vort Lands og Vandbygningsvæsen.

Udvalget finder ikke tilstrækkelig Grund til at give Bestyreren af Redningsvæsenet i Island fast Ansættelse eller en saa høi Løn, som foreslaaet, men formener, at det for Tiden bestemte Beløb til Dverbestyrelsen af bemeldte Redningsvæsen er tilstrækkeligt. Det foreslaaer derfor, at § 7 udgaaer.

ad § 9.

Da Bestemmelser om midlertidige personlige Tillæg formenes ikke at have deres rette Plads i en almindelig Lønningslov, og, da derhos Bestemmelserne om Sædberegningen ville yde ogsaa de i denne Paragraph Nævnte en for høiet Løn, saa foreslaaes denne Paragraph at maatte udgaae.

§ 11 indeholder Bestemmelse om et personligt Tillæg for de Embedsmænd, hvis Gager ikke ved denne Lovs Bestemmelser forhøies. Denne Bestemmelse kan Udvalget ikke tilraade, og foreslaaer derfor, at Paragraphen udgaaer.

Til Lovudkastet Nr. 2 foreslaaes flere Lønningsnedsættelser, af den østere anførte Grund. Ligeledes foreslaaes forskellige Gager forandrede til Honorar, hvorved Posterne ophøre som fgl. Embeder, og altsaa ikke give Pensjonsberettigelse.

Ved § 9 skal Udvalget udtaale, at Directeurposterne ved Straffeanstalterne ikke synes at være af nogen væsentlig Betydning, Det vilde derimod vistnok være ønskeligt, om en hyppigere gjentagen Control med Anstalternes hele Ekonomi kunde finde Sted.

Ved § 13 foreslaaes de Stiftsphysicus i Ribe tillagte Tiender, Jorder m. v. bortsolgte ved indtrædende Vacance og Summen indbragen under Kongerigets Finantser.

ad § 15 bemærkes, at Udvalget anseer det rettest at samle Alt angaaende de islandiske Embedsmænds Lønninger i en særlig Lov. Da man iøvrigt anseer de foreslaaede Lønninger for temmelig høie, og man derhos frygter for, ved nu at vedtage saadanne Lønninger, at præjudicere Spørgsmaalet om Gageringen af Embedsmænd eller Bestillingmænd paa Island, som ikke lønnes af Statskassen, men directe af Landet selv, foreslaaer man, at de i Paragraphen opførte Lønninger for disse Embedsmænd ikke vedtages, før Althinget har havt Leilighed til at yttre sin Mening om Samme. Udvalget foreslaaer derfor Paragraphen omændret saaledes, at den kun angaaer Embedsmænd paa Færøerne.

§ 20 foreslaaes forkastet, da de Embedsmænd, der ikke ved Lovens Bestemmelser erholde Gagetillæg, maae antages ved Sædberegningen at erholde et tilstrækkeligt Tilskud.

Endelig har Udvalget foreslaaet en ny Paragraph, der bestemmer, at, naar et Justits eller Magistratsembede, der hovedsagelig lønnes med Sportler, bliver ledigt, skal der tillægges samme en fast Gage, der bestemmes ved Finantsloven, indtil en Lønningslov har ordnet disse Forhold. Disse Embeder ere nu i Almindelighed meget for høit lønneede, saavel i Forhold til andre lignende Embedsmænds Lønninger som med Hensyn til de Embederne underlagte Forretninger. Ved at oppebære de Sportler, der nu som Løn tilflyde de nævnte Justits- og Magistratsembeder, vilde Kongerigets Finantser kunne lønne de paagjældende Embedsmænd rundeligt og dog beholde et ikke